

Дакле, [Весна Ракић-Водинелић \(у даљем тексту: ВРВ\) и е-новине бране Влахе од Вукадиновића](#)

Заиста брижно с њихове стране. Међутим, ако су толики искрени бранитељи Влаха, што их недавно нису бранили од притиска Румуније да се Власи у Србији МОРАЈУ третирати као румунска национална мањина? Зашто вајни борци за људска и мањинска права тада нису галамили против угрожавања права да се неко у националном погледу изјашњава како жели, да му тај идентитет не намеће нико други, изван или унутар његове државе? За разлику од сајта НСПМ-а, на којем се може наћи прегршт тектова на ту тему, на сајту е-новина о томе се нападно ћути. Штавише, у једном усамљеном тексту који спомиње Влахе сугерише се да су они Румуни. Иако 60 посто Влаха одбија да се тако изјасни. Толико о бризи е-новина за национална права Влаха.

За „Другу Србију“ и е-новине као њен пропагандни сервис нема спора да нпр. Црногорци нису Срби. Али, очигледно им је спорно да Власи нису Румуни, чак и када се отворено изјасне само као Власи, у ништа мањем проценту него Црногорци. ВРВ такође гура велики број Влаха, противно њиховој вољи, у румунски национални корпус. За њу је несумњиво да је Румунија матична држава Влаха из Србије; то се спомиње на чак три места. Шта је то него (румунски) национализам који се маскира борбом против (српског) национализма? Ову позадину треба увек детектовати и јавно обзнанити. „Другосрбијанци“ су лажни интернационалисти. Они су уистину антисрпски националисти, а често и аутошовинисти. Све што одричу Србима, непогрешиво и непоколебљиво бране не-Србима. Тако се национална сепарација подржава искључиво на уштрб Срба и Србије. Двоструки аршини „Друге Србије“ слепо следе исте такве узусе западне политике према нашој држави и народу.

Али, ВРВ и е-новине не врше националну дискриминацију само у овом облику. Они је

промовишу и у посредном виду, путем пропагирања политичке дискриминације, и то на један подмукли и подметачки начин. Подмуклост је у томе што као крунски доказ против НОПО, ВРВ узима Википедију, што је само по себи проблематично, и непрофесионално, ако се већ наступа из позе правничке професије, која нам се овде демонстрира. Да ли се она позвала на оснивачки акт, програм или статус НОПО-а да би доказала да НОПО нема никакве везе са Власима? Није. Толико о њеној "експертизи". А подметање је у изричитом прихватању и даљем изношењу као властитог, Википедијиног навода да се НОПО регистровао као странка влашке националне мањине „јер нису желели да на име такси за оснивање уплате више од 2.600.000 динара“. Истина је, међутим, да они нису имали те баснословне новце, а не да нису желели да их дају.

Овде се крије политичка дискриминација на националној, али и социјално-економској основи која, како на жалост видимо, има законску посвету. Јер, оно што се законски омогућава не-Србима не омогућава се неким Србима. Тако припадници једне несрпске заједнице, само зато што су не-Срби, не морају по закону да плаћају астрономску суму за регистрацију своје странке, а такође имају и знатно смањени цензус за улазак у парламент. Ни једно ни друго по мени није спорно. Али, итекако ми је спорно што то не важи за (све) Србе. По закону, ако сте Србин и ако немате милионе, не можете да се политички региструјете и организујете?! Шта је то него драстично кршење, односно неједнака примена, људских права, и то по два основа, националном и социјалном? Зашто би неки Срби, ако су економски немоћни, морали да улазе у постојеће, економски моћне странке, да би легално политички деловали (а свака је економски довољно моћна ако може да скупи онолике новце само за регистрацију)? Зашто би на то били законски приморани ако им те странке програмски не одговарају? Зашто би српске политичке странке, тачније, све оне које се не дефинишу изричито као странке националних мањина, биле осуђене на непостојање ако нису богате? И зашто за политичке мањине, нпр. тек основане, нове странке, не важи исти принцип као за националне мањине, а то је десет и више пута смањени цензус за улазак у парламент? Како се може очекивати да оне одмах толико ојачају да пребаце пет процената гласачког тела?!

Јасно је стога да је овај закон о странкама устројен тако да политички привилегује богат(и)је Србе, односно њихове странке, као и странке националних мањина, и самим тим дискриминише све оне Србе који су економски слаби, а таквих је на милионе. Њима је, по постојећем закону, забрањено аутономно политичко организовање. Стога је овај закон очигледно социјално неправедан и недемократски, и по свој прилици неуставан, јер крши основни демократски принцип грађанске равноправности. Жалосно је да се једна професорка и боркиња за људска права оваквом својом реакцијом толико огрешује о устав и демократију. Чак и да је доказала да НОПО нема никакве везе са Власима, а није, испоставило се да би она подржала његово укидање само зато што није милионерска странка. По овој демократкињи, политиком изгледа имају право да се баве само богати. И тако, док смо мислили да је време имовинских цензуса, као препрека политичкој демократизацији, неповратно остало иза нас, у првој половини 19. века,

Пише: Марио Калик

понедељак, 16 април 2012 17:25

исповеставља се да се вратило кроз закон о странкама на почетку 21. века, и да се на њега позивају неки данашњи утеривачи „демократије“. Толико о „модерности“, „еманципованости“ и „прогресивности“ снага којима ВРВ идеолошки и политички припада. Наспрам њих, НОПО, који је први јавно указао, и за сада једини указује, на недемократско устројство постојећег политичког система, и то у његовим законским темељима, а не само актуелној пракси, и који тако наступа као његова радикална критика, делује истински модерно, еманциповано и прогресивно. И због тога је освојио моје и симпатије свих оних грађана којима се садашња политичка сцена чини страховито скученом, заморном и бесперспективном.

И као да јој ова назови правничка критика није била довољна, ВРВ се на крају текста обрушава на нека места из „Иницијативе за спас Србије“. Last, but not least. Напротив, биће да је то био прави покретач њене реакције коју је требало увити у квазиекспертске обланде. Да се Власи не досете. Присуствујемо овде правој бруци и ВРВ и е-новина, на жалост, не можемо рећи невиђеној, јер је, бар кад су НСПМ и његови водећи аутори у питању, то постао устаљени образац обрачунавања. Без икаквих моралних и правних скрупула, директно клеветам, увредама и (фото)монтажама. Говор мржње је, по овима, тобоже забрањен, али не кад су у питању (између осталих) НСПМ, Вукадиновић или Антонић. У њиховом случају сва средства су дозвољена, мржња проваљује у свом најпримитивнијем, најбезочнијем, најодвратнијем облику, текстом и сликом, а у одсуству звучне подршке, она нам се покушава речима дочарати. Има ли, по овој професорки права, Вукадиновић људско право на лично достојанство? Очигледно не. Има ли право да не буде клеветан? Опет очигледно не јер му ВРВ криминално подмеће следеће ставове који су крајње тенденциозно изопачавање програма Иницијативе: Вукадиновић ће „влашку мањину зауздавати кад год покуша да одржава односе са својом матичном државом“, „својеручно стерилизовати силоватеље повратнике, припаднике влашке мањине“ и „натерати влашку мањину да општи ћириличним писмом“. Да сам на Вукадиновићевом месту, тужио бих ВРВ због оваквих навода. Утолико пре што ова огољена клевета далеко превазилази лични план, и није нимало безазлена. Њоме се провоцира читава једна заједница, у овом случају влашка мањина, и хушка на Вукадиновића.

А е-новине бих тужио због скаредних фотомонтажа и бруталних испљувака које се појављују међу коментарима, а које модератор тог сајта није уклонио. Узгред, могу да кажем да тако нешто на сајту НСПМ-а није могуће видети и прочитати (у културном погледу, НСПМ треба да се поноси, а е-новине понизе). Не иде се у „Европу“ најцрњим псовкама и простаклуцима. Поред острвљених напада на личност Вукадиновића и Антонића, срећемо међу коментарима и класичне расистичке увреде са све сликом, нпр. припадника племена Зулу. Заиста, када ће е-новине дотаћи дно дна?

Још једна аутошовинистичка брука е-новина и Весне Ракић-Водинелић

Пише: Марио Калик

понедељак, 16 април 2012 17:25

Па ако се већ држимо закона, поштујмо и искористимо онда све законе, укључујући оне које штите људску личност и њено достојанство. Ако у овој држави још има неке правде, од одштете, тј. новца прикупљеног на овај начин, може се бар мало побољшати материјална ситуација НСПМ-а и НОПО-а, па ће самим тим тај новац коначно наћи праву намену. За добро и спас Србије.